

ประกาศสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๗
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

โดยที่พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการมีกฎหมายเพียงพอเท่าที่จำเป็น การพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งของกฎหมาย การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งจะต้องมีการประกาศการเปิดรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น เพื่อให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นไปตามกฎหมายและแนวทางดังกล่าว ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กฎหมายที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑.๒ ผู้เกี่ยวข้องที่จะทำการรับฟังความคิดเห็น

๑.๒.๑ หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง

๑.๒.๒ หน่วยงานหรือองค์กรของเอกชนหรือประชาชนผู้อยู่ภายใต้บังคับใช้กฎหมาย ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพด้านการบิน และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการบิน

๑.๒.๓ ประชาชนทั่วไป

๑.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

๑.๓.๑ รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วไปและผู้ที่สนใจตามแบบสำรวจความคิดเห็นผ่านระบบกลาง (Law.go.th) และผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (caat.or.th)

๑.๓.๒ รับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องโดยมีหนังสือถึงหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

๑.๔ ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

ระหว่างวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๑.๕ รอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์

การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ เป็นการประเมินผลจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ วัตถุประสงค์ของการมีกฎหมาย

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อให้กฎหมายทันต่อโลกที่ได้พัฒนาก้าวหน้าในด้านการบินพลเรือนเป็นอันมาก และเพื่อให้สอดคล้องกับการที่รัฐบาลไทยเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๔๔ ทั้งนี้ หลังจาก พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศรวม ๑๕ ครั้ง โดยครั้งล่าสุดคือพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงและเพิ่มเติม บทบัญญัติบางประการเพื่อยกระดับการบินพลเรือนของประเทศไทยให้เป็นที่น่าเชื่อถือตามมาตรฐานสากล ทันสมัย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุม กำกับดูแล ส่งเสริมและพัฒนา ด้านความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก และเศรษฐกิจการบินพลเรือนของประเทศไทยสอดคล้องตามมาตรฐานขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศและรองรับการตรวจสอบตามโครงการตรวจสอบการกำกับดูแลความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยสากล

๒.๒ มาตรการสำคัญของกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดกลไกอันเป็นมาตรการสำคัญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายโดยสรุปได้ ดังนี้

๒.๒.๑ คณะกรรมการการบินพลเรือน และคณะกรรมการเทคนิค (หมวด ๑)

กำหนดให้มีคณะกรรมการการบินพลเรือนคณะหนึ่ง โดยให้มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยให้ทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและครบถ้วนตามกฎหมายและตามอนุสัญญาและภาคผนวก และให้มีหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ และพิจารณาอนุมัติแผนระดับชาติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือน ตลอดจนกำหนดนโยบายเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารหรือผู้ใช้บริการในภาคอุตสาหกรรมการบิน กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศของประเทศไทย พิจารณาให้ความเห็นชอบในการออกหรือต่อใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน ออกข้อบังคับเพื่อการกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอและการออกใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน ให้ความเห็นชอบข้อบังคับที่ออกโดยผู้อำนวยการ กำหนดหลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าบริการ การเดินอากาศ ให้ความเห็นชอบอัตราค่าธรรมเนียมกำกับกับการบินพลเรือน กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าโดยสารและค่าธรรมเนียมสำหรับอากาศยานขนส่งและอัตราขั้นสูง กำหนดอัตราและเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดในสนามบินอนุญาต ซึ่งให้บริการแก่สาธารณะ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเป็นกลไกยุติข้อขัดแย้งระหว่างสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยและผู้ประกอบกิจการการบินพลเรือนและปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (มาตรา ๗ - มาตรา ๑๕/๑)

๒.๒.๒ การกำกับดูแลการบินพลเรือน (หมวด ๑/๑)

กำหนดอำนาจของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยและผู้อำนวยการ โดยกำหนดขอบเขตการกำกับดูแลในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการการบินพลเรือนให้ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งด้านความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนและการกำกับดูแล การบินพลเรือนทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงกำหนดมาตรการในการตรวจสอบ เพื่อให้กิจการการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล (มาตรา ๑๕/๗ - มาตรา ๑๕/๑๖)

๒.๒.๓ การกำกับดูแลการบริการการเดินอากาศ (หมวด ๑/๒)

กำหนดหลักเกณฑ์การกำกับดูแลการให้บริการการเดินอากาศ (Air Navigation Service) โดยผู้ที่จะประกอบกิจการบริการการเดินอากาศต้องได้รับใบรับรองและกำหนดมาตรฐานการบริการการเดินอากาศในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ การบริการจราจรทางอากาศ บริการระบบสื่อสาร ระบบช่วย

การเดินทางอากาศ และระบบติดตามอากาศยาน บริการอุตุนิยมวิทยาการบิน บริการข่าวสารการบิน บริการ ออกแบบวิธีปฏิบัติ การบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน และการบินทดสอบ กำหนดกลไกการออกไปรับรอง หน้าที่ของผู้ให้บริการ และการตรวจสอบติดตามการให้บริการการเดินทางอากาศ เพื่อให้เป็นไปตามภาคผนวก แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (มาตรา ๑๕/๑๗ – มาตรา ๑๕/๒๖)

๒.๒.๔ การกำกับดูแลการขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแล เป็นพิเศษ (หมวด ๑/๓)

กำหนดหลักเกณฑ์การขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแล เป็นพิเศษทางอากาศ โดยการรับมอบ จัดเก็บ บรรจุ ขนถ่าย หรือขนส่งของดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาต จากผู้อำนวยการสำนักงานการบินแห่งประเทศไทย และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนดเพื่อให้เป็นไปตาม ภาคผนวกแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (มาตรา ๑๕/๒๗ – มาตรา ๑๕/๓๑)

๒.๒.๕ บททั่วไปว่าด้วยอากาศยาน (หมวด ๒)

๑) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำอากาศยานทำการบินเว้นแต่มีเอกสารต่าง ๆ อยู่กับอากาศยาน เช่น ใบสำคัญการจดทะเบียน ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ สมุดปุมเดินทาง ใบอนุญาต ผู้ประจำหน้าที่แต่ละคน เป็นต้น และกำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศ (สายการบิน) ต้องจัดให้มีบัญชีแสดง รายชื่อผู้โดยสารและบัญชีแสดงรายการสินค้า ตลอดจนแผนการบินและแผนปฏิบัติการบินสำหรับอากาศยาน ที่ใช้ดำเนินการกิจการการเดินทางอากาศของตน

๒) กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ห้วงอากาศ โดยให้คณะกรรมการการบิน พลเรือนกำหนดนโยบายการใช้ห้วงอากาศ และให้ผู้อำนวยการกำหนดข้อกำหนดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของความปลอดภัยในการบิน เพื่อให้เป็นไปตามภาคผนวก ๒ และภาคผนวก ๑๑ แห่งอนุสัญญา ว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และแนวคิดของ ICAO ว่าด้วยการบริหารจัดการห้วงอากาศแบบยืดหยุ่น (Flexible Use of Airspace-FUA) นอกจากนี้ยังกำหนดให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ จัดทำแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความปลอดภัยการบิน พลเรือนในระดับประเทศ โดยต้องมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงแผนดังกล่าวทุกปีและแจ้งผู้ซึ่งเกี่ยวข้องเพื่อนำไป ปฏิบัติตาม

๓) ในการนำอากาศยานทำการบินนั้นยังกำหนดห้ามมิให้อากาศยาน ใช้น้ำหนึ่งทีใดเป็นที่ขึ้นลง นอกจากสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาต หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด อากาศยานต้องบินตามเส้นทางบินที่กำหนด ต้องทำแผนการบินและแจ้งต่อ หน่วยงานให้บริการจราจรทางอากาศ และต้องปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศที่กำหนด โดยห้ามบินเข้าพื้นที่ หวงห้ามเด็ดขาดหรือพื้นที่หวงห้ามเฉพาะ แต่อาจบินเข้าพื้นที่อันตรายได้โดยจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำ ของผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

๔) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องถ่ายภาพในอากาศยานหรือจากอากาศยาน ไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ห้ามมิให้ผู้ใดบังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มี นักบิน หรือทิ้งร่มอากาศ นอกจากได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือพายุุทธภัณฑ์ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ไปกับอากาศยานเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ห้ามมิให้อากาศยาน นอกจากอากาศยานต่างประเทศบินออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ห้ามมิให้อากาศยานต่างประเทศบินผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักร เว้นแต่จะมีสิทธิตามอนุสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศ หรือได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ห้ามมิให้อากาศยานทหารต่างประเทศบินผ่าน หรือขึ้นลงในราชอาณาจักรเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีและห้ามมิให้ผู้ใดใช้อากาศยานส่วนบุคคล ในการเดินทางอากาศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากผู้อำนวยการ (มาตรา ๑๖ – มาตรา ๒๙ เบญจ)

๒.๒.๖ การจดทะเบียนและเครื่องหมายอากาศยาน (หมวด ๓)

๑) กำหนดคุณสมบัติของผู้ซึ่งจะขอจดทะเบียนอากาศยานจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้แต่ต้องมีสัญชาติไทย และต้องเป็นเจ้าของอากาศยานที่ขอจดทะเบียนหรือถ้ามิได้เป็นเจ้าของต้องเป็นผู้มีสิทธิครอบครองอากาศยานและต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการให้จดทะเบียนได้ กำหนดกรณีที่ไม่สำคัญการจดทะเบียนอากาศยานเป็นอันใช้ไม่ได้ เช่น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ของอากาศยานนั้นหรือมีการเปลี่ยนแปลงสิทธิครอบครองของอากาศยานนั้น หรือเมื่อใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานนั้นสิ้นอายุเกินกว่าหกเดือนแล้ว เป็นต้นและกำหนดให้อากาศยานที่จดทะเบียนจะต้องแสดงเครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน และแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยานให้เป็นไปตามที่กำหนด (มาตรา ๓๐ - มาตรา ๓๓)

๒) กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อรองรับอากาศยานต่างประเทศที่มีสัญญาเช่าหรือสัญญาอื่นในลักษณะเดียวกันของผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทย ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทยที่นำอากาศยานต่างประเทศมาใช้ในการประกอบกิจการของตนโดยมีสัญญาเช่าหรือสัญญาอื่นในลักษณะเดียวกัน และประเทศไทยมีความตกลงกับประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานเพื่อโอนความรับผิดชอบของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานให้กับประเทศไทยตามอนุสัญญาแล้ว ให้ถือว่าอากาศยานต่างประเทศนั้นเป็นอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยและให้ใบอนุญาตหรือการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับอากาศยานนั้นอยู่ภายใต้กฎหมายไทยด้วย ทั้งนี้เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคี Article 83 bis แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศต่อไป (มาตรา ๓๓/๑ - มาตรา ๓๓/๓)

๒.๒.๗ แบบอากาศยาน การผลิตอากาศยาน และการควบคุมความสมควรเดินอากาศ (หมวด ๔)

กำหนดมาตรฐานอากาศยาน การรับรองแบบอากาศยาน การรับรองการผลิต โดยกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการผลิตอากาศยานและส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน การผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ การผลิตบริษัท และการควบคุมการผลิตบริษัท กำหนดหลักเกณฑ์การรับรองความสมควรเดินอากาศของอากาศยาน การรับรองความสมควรเดินอากาศของผลิตภัณฑ์อื่น การคงความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศ และการรับรองหน่วยซ่อม (มาตรา ๓๔ - มาตรา ๔๑/๑๑๑)

๒.๒.๘ ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ (หมวด ๔/๑)

กำหนดหลักเกณฑ์การกำกับดูแลผู้ดำเนินการเดินอากาศและการประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ เพื่อให้ผู้ใช้อากาศยานในการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ต้องได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ (Air Operator Certificates : AOC) จากผู้อำนวยการ โดยให้อำนาจผู้อำนวยการกำหนดหลักเกณฑ์การออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ คุณสมบัติของผู้ขอใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ และอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการดำเนินการของผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ เพื่อให้เป็นไปตาม ๕ ภาคผนวก ๖ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (มาตรา ๔๑/๑๑๒ - มาตรา ๔๑/๑๒๓)

๒.๒.๙ การกำกับดูแลการบินพลเรือนทางเศรษฐกิจ (หมวด ๔/๒)

กำหนดหลักเกณฑ์การกำกับดูแลการบินพลเรือนทางเศรษฐกิจ โดยให้คณะกรรมการการบินพลเรือนรับผิดชอบในการกำกับดูแลกิจการการบินพลเรือนในทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ การทำงานทางอากาศ การบินทั่วไป และกิจการการบินพลเรือนอื่นที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด โดยที่ผู้ใดจะประกอบกิจการการบินพลเรือนจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน (Air Operating License: AOL) จากรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการบินพลเรือน กำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่จะประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ ไม่ว่าจะเป็นการเข้ามายังหรือออกจากราชอาณาจักรต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ กำหนดให้การขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์เป็นบริการสาธารณะ การกำหนดค่าโดยสารและค่าระวางของอากาศยานขนส่งต้องเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนและผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตต้องจัดให้มีการประกันภัย

ความรับผิดชอบตามสัญญาและบุคคลที่สามเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุที่เกิดจากอากาศยาน และจะปฏิเสธการรับขนส่งผู้โดยสารปกติหรือคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไม่ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัย นอกจากนี้ยังกำหนดให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสาร ในเที่ยวบินภายในประเทศและระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์สาธารณะและเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารด้วย (มาตรา ๔๑/๑๒๔ - มาตรา ๔๑/๑๓๕)

๒.๒.๑๐ ผู้ประจำหน้าที่ (หมวด ๕)

ผู้ประจำหน้าที่ ได้แก่ นักบิน ตันหน นายช่าง พนักงานวิทยุ พนักงานควบคุม การจราจรทางอากาศ พนักงานอำนวยความสะดวกการบิน และผู้ทำหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับ กำหนดห้ามมิให้ ผู้ใดเป็นผู้ประจำหน้าที่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีใบอนุญาต ผู้ประจำหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย โดยผู้ประจำหน้าที่ ต้องมีสัญชาติไทย มีความประพฤติเรียบร้อย มีอายุ สุขภาพ ความรู้และความชำนาญตามที่กำหนด ซึ่งผู้ประจำหน้าที่ จะมีสิทธิทำการและต้องปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ กำหนดให้ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจหน้าที่ ในการกำกับดูแลผู้ประจำหน้าที่ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ประจำหน้าที่เจ็บป่วยหรือบาดเจ็บเป็นระยะเวลาตั้งแต่ เจ็ดวันขึ้นไปต้องห้ามมิให้ปฏิบัติหน้าที่จนกว่านายแพทย์เวชศาสตร์การบินจะตรวจและออกใบรับรองว่าผู้นั้น หายจากการเจ็บป่วย กำหนดให้ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจตรวจสอบการใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทของผู้ประจำหน้าที่ กำหนดมาตรการบังคับในกรณีที่ผู้ประจำหน้าที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้ ไปตามภาคผนวก ๑ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (มาตรา ๔๒ - มาตรา ๕๐/๑๔)

๒.๒.๑๑ การรักษาความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน (หมวด ๕/๑ และหมวด ๕/๒)

กำหนดหลักเกณฑ์การรักษาความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวก ในการบินพลเรือน กำหนดให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน จัดทำแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ดำเนินการและกำกับการติดตามให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าว รวมทั้งป้องกันกิจการการบินพลเรือน จากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ตลอดจนมีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติขึ้นเพื่อทำหน้าที่ให้ความเห็นชอบการกำหนด ขอบเขตและจัดสรรงาน และให้คำแนะนำและความร่วมมือในการดำเนินการรักษาความปลอดภัย กำหนด หน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตในการดูแลรักษา ความปลอดภัยในบริเวณสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวดังกล่าว เพื่อให้เป็นไปตามภาคผนวก ๙ และภาคผนวก ๑๗ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (มาตรา ๕๐/๑๕ - มาตรา ๕๐/๔๖)

๒.๒.๑๒ สนามบินและเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ (หมวด ๖)

๑) กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวก ในการเดินอากาศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรี กำหนดห้ามมิให้บุคคลใด จัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

๒) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดพื้นดินหรือน้ำแห่งใด เป็นสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน

๓) กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะ จะเรียกเก็บเงินเพื่อการใช้สนามบินอนุญาตที่ให้บริการแก่สาธารณะไม่ได้ เว้นแต่ค่าบริการผู้โดยสารขาออก ค่าบริการในการขึ้นลงของอากาศยาน ค่าบริการที่เก็บอากาศยาน ค่าบริการในลานจอดอากาศยาน ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

๔) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตบริเวณใกล้เคียง สนามบิน หรือสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศเป็นเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ และภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง อย่างอื่นหรือปลูกต้นไม้ยืนต้น

๕) กำหนดข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมที่รบกวนต่อการเดินอากาศ โดยห้ามมิให้บุคคลใดจุดและปล่อย หรือกระทำการใดเพื่อให้วัตถุ เช่น บั้งไฟ โคมลอย ขึ้นสู่อากาศ ซึ่งเป็นการรบกวนหรือก่อให้เกิดอันตรายต่อการเดินอากาศหรือปฏิบัติการของอากาศยานภายใน เขตปลอดภัยในการเดินอากาศ สำหรับกิจกรรมอย่างอื่น เช่น ปล่อยแสงเลเซอร์ ปล่อยคลื่นเสียง คลื่นวิทยุ หรือการใช้งานอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปล่อยคลื่นไฟฟ้า ภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศจะต้อง ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนด

๖) กำหนดให้สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่จะเปิดให้บริการ แก่สาธารณะได้ต่อเมื่อได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจากผู้อำนวยการ โดยผู้ได้รับใบรับรอง การดำเนินงานสนามบินสาธารณะต้องจัดให้มีผู้จัดการสนามบิน และมีหน้าที่ดำเนินงานสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยที่กำหนด (มาตรา ๕๑ - มาตรา ๖๐/๓๓)

๒.๒.๑๓ ค่าบริการผู้โดยสารขาออก (หมวด ๖ ทวิ)

กำหนดให้ค่าบริการผู้โดยสารขาออกเรียกเก็บได้เพื่อใช้ในวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับความปลอดภัยและการบำรุงรักษาสนามบิน การจัดหาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในสนามบิน สำหรับผู้โดยสาร ตลอดจนการรักษาสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษที่เกิดจากการใช้สนามบินโดยเจ้าของ หรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตจะเรียกเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออกจากผู้โดยสาร ณ สนามบินอนุญาตได้ เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการบินพลเรือน (มาตรา ๖๐/๓๖ - มาตรา ๖๐/๔๖)

๒.๒.๑๔ บริการลานจอดอากาศยานและบริการช่างอากาศ (หมวด ๖ ตริ)

กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดลานจอด อากาศยานของสนามบินอนุญาต และเมื่อรัฐมนตรีกำหนดลานจอดอากาศยานของสนามบินอนุญาตใดแล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศแล้วแต่กรณี จากพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยอนุมัติรัฐมนตรี ทั้งนี้ ผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานจะเก็บค่าบริการในลานจอดอากาศยาน ได้ไม่เกินอัตราที่ผู้อำนวยการอนุมัติด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี นอกจากนี้ยังกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไป ในลานจอดอากาศยาน เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามมาตรการรักษาความปลอดภัยที่กำหนดโดยเจ้าของสนามบิน อนุญาตหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าของให้เป็นผู้รักษาสสนามบินอนุญาต และเมื่อผู้ใดเข้าไปในลานจอด อากาศยานจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ (มาตรา ๖๐ จัตวา - มาตรา ๖๐ สัตต)

๒.๒.๑๕ การสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์กำหนดหลักเกณฑ์การสอบสวน อุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยาน (หมวด ๗)

กำหนดให้มีคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานขึ้น (กสอ.) เพื่อทำหน้าที่สอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรงของอากาศยาน วิเคราะห์ข้อมูลความปลอดภัย ด้านการบิน และข้อมูลอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยาน จัดทำรายงานการสอบสวนอุบัติเหตุ และอุบัติการณ์รุนแรงของอากาศยาน จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อความปลอดภัยให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนด อำนาจของ กสอ. ในการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรง กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสอบสวน กำหนด มาตรการในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ขึ้นแก่อากาศยาน ตลอดจนกำหนดมาตรการในการคุ้มครองข้อมูล

เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน เพื่อให้เป็นไปตามภาคผนวก ๑๓ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (มาตรา ๖๑ - มาตรา ๖๔ และ มาตรา ๖๔/๑ - มาตรา ๖๔/๑๙)

๒.๒.๑๖ การค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย (หมวด ๗/๑)

กำหนดหลักเกณฑ์การค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานที่ประสบภัยแห่งชาติ (กชย.) ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทางและมาตรการในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานที่ประสบภัยและให้ความเห็นชอบแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานที่ประสบภัยแห่งชาติ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานและเรือที่ประสบภัย ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย รวมทั้งกำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอากาศยานต้องแจ้งเหตุในกรณีที่อากาศยานประสบภัยโดยไม่ชักช้า เพื่อให้เป็นไปตามภาคผนวก ๑๒ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (มาตรา ๖๔/๒๐ - มาตรา ๖๔/๒๘)

๒.๒.๑๗ อำนาจ ตรวจ ยึด และหน่วงเหนี่ยว (หมวด ๘)

กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ตรวจสอบด้านการบินในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยให้มีอำนาจเรียกตรวจเอกสารด้านการบิน เรียกโดยทำเป็นหนังสือให้บุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนชี้แจง ให้ถ้อยคำ หรือจัดส่งเอกสารด้านการบิน เข้าไปในสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับอากาศยานหรือเข้าไปในอากาศยานเพื่อตรวจสอบ และสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ที่เกี่ยวข้องต้องอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เพื่อให้การกำกับดูแลการบินมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเมื่อพบการฝ่าฝืนเกี่ยวกับอากาศยานใดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน่วงเหนี่ยวการออกเดินทางของอากาศยานนั้น ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้อำนาจการหรือผู้ซึ่งผู้อำนาจการมอบหมายและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๖๕ - มาตรา ๖๗/๑๒)

๒.๒.๑๘ บทกำหนดโทษ (หมวด ๙)

กำหนดบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดให้มีมาตรการทางปกครอง และมีการปรับปรุงอัตราค่าปรับทางอาญาให้สอดคล้องกับฐานความผิดที่มีลักษณะเป็นความผิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ กำหนดให้บรรดาความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับให้ผู้อำนาจเปรียบเทียบซึ่งได้แก่พนักงานสอบสวน ผู้อำนวยการ และคณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้และเมื่อผู้อำนาจเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใดแล้วเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๖๗/๑๓ - มาตรา ๑๒๖)

๒.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

การมีพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะช่วยให้ประเทศไทยมีนโยบายและแผนด้านการบินพลเรือนที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามมาตรฐานขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และสามารถใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุม กำกับดูแล ส่งเสริมและพัฒนาด้านความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก และเศรษฐกิจการบินพลเรือนของประเทศไทยอันจะก่อให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ

๒.๔ ปัญหาและอุปสรรคการบังคับใช้กฎหมาย

๒.๔.๑ มาตรฐานระหว่างประเทศที่กำหนดไว้ในภาคผนวกแนบท้ายอนุสัญญาที่มิพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งการออกกฎระเบียบภายในของประเทศไทย โดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำเป็นต้องปรับให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา ทำให้กฎระเบียบซึ่งออกโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีจำนวนที่เพิ่มขึ้นตลอดทุกปี และอาจส่งผลให้ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการบินต้องปรับตัวตามกฎหมายระเบียบที่ออกมาบังคับใช้

๒.๔.๒ พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถูกประกาศ
เพื่อใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ซึ่งบทบัญญัติบางเรื่องจำเป็นต้องมีการทบทวนหรือแก้ไขให้ทันสมัย ส่งผล
ให้การบังคับใช้กฎหมายกับสถานการณ์ปัจจุบันในบางเรื่องอาจไม่ทันต่อเหตุการณ์

๒.๔.๓ พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ครอบคลุม
เนื้อหาที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจกรรมต่าง ๆ ด้านการบินพลเรือนไว้ทั้งหมดและให้กำหนดรายละเอียดไว้ใน
กฎหมายลำดับรอง ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องศึกษาและทำความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

๒.๕ สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย

นับจากที่พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งมีการแก้ไข
ปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราโทษ โดยมีการดำเนินคดีและการลงโทษกรณีการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศฯ เป็นไปตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายสุทธิพงษ์ คงพูล)

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับท้ายประกาศสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ลำดับ	มาตรา ความผิด	ฐานความผิด	มาตรา โทษ	อัตราโทษ		จำนวน (คดี)
				จำคุก	ปรับ	
๑	๑๕/๑๐ วรรคหนึ่ง (๑) และ วรรคสอง	ความผิดฐานไม่แจ้งเหตุการณ์ด้านความปลอดภัยที่ถือว่าเป็นอุบัติเหตุรุนแรงและไม่จัดทำรายงานเบื้องต้นของเหตุการณ์ด้านความปลอดภัยส่งให้ กพท.	๖๗/๑๓	-	ตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละ ๒,๐๐๐ บาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง	๑
๒	๑๕/๓๑	ความผิดฐานส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษไปกับอากาศยาน โดยมีได้ให้หรือสำแดงข้อมูลต่อผู้ขนส่ง	๖๗/๑๙ (๔)	ไม่เกิน ๒ ปี	ไม่เกิน ๘๐,๐๐๐ บาท	๑
๓	๑๖ (๑) - (๙)	นำอากาศยานทำการบินโดยไม่มีเอกสารประจำอากาศยาน	๖๘ (๑) - (๓)	-	ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท	๔
๔	๑๖/๑ วรรคสอง	ความผิดฐานผู้ควบคุมอากาศยานไม่บันทึกรายการในสมุดปุมเดินทาง บันทึกรายการในสมุดปุมเดินทางไม่ครบถ้วน หรือไม่ตรงตามความเป็นจริง	๗๐	ไม่เกิน ๖ เดือน	ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท	๒
๕	๑๗	ความผิดฐานใช้ที่หนึ่งที่ใดเป็นที่ขึ้นลงนอกจากสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	๗๒ (๑)	ไม่เกิน ๕ ปี	ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท	๓
๖	๓๐	ความผิดนำอากาศยานทำการบินโดยอากาศยานนั้นไม่ได้จดทะเบียนอากาศยาน	๖๘ วรรคสอง	ไม่เกิน ๑ ปี	ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท	๔
๗	๒๑ วรรคหนึ่ง	ความผิดฐานเป็นผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะไม่ปฏิบัติตามเพื่อความปลอดภัยตามข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง	๗๕ วรรคหนึ่ง	-	ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท	๕

ลำดับ	มาตรา ความผิด	ฐานความผิด	มาตรา โทษ	อัตราโทษ		จำนวน (คดี)
				จำคุก	ปรับ	
๘	๒๔	ความผิดฐานบังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบินโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี	๗๘ (๑)	ไม่เกิน ๑ ปี	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	๑๕
๙	๒๔	ความผิดฐานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาตให้บังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบิน	๖๗/๒๐	-	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	๕
๑๐	๒๙ ทวิ	ความผิดฐานใช้อากาศยานส่วนบุคคลทำการบินโดยไม่ได้รับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลจากผู้อำนวยการ	๘๑	ไม่เกิน ๕ ปี	ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท	๓
๑๑	๔๑/๖๑ ๔๑/๘๙	ความผิดนำอากาศยานที่ต้องห้ามทำการบิน เนื่องจากอากาศยานลำดังกล่าวไม่มีความสมควรเดินอากาศ	๑๐๑	จำคุกตั้งแต่ ๑ ถึง ๗ ปี	ตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ - ๒๘๐,๐๐๐ บาท	๓
๑๒	๔๑/๑๒๕ วรรคสอง	ความผิดฐานผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนฝ่าฝืนเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน	๖๗/๑๕	-	ตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละ ๒๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติ ให้ถูกต้อง	๒๕
๑๓	๔๑/๑๓๐	ความผิดฐานผู้ดำเนินการเดินอากาศเก็บค่าโดยสารหรือค่าระวางไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด หรือเกินอัตราสูงสุดที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน	๗๔ (๑)	ไม่เกิน ๖ เดือน	ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท	๑
๑๔	๔๒	ความผิดฐานเป็นผู้ประจำหน้าที่โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีใบอนุญาต (ใบอนุญาตขาดต่ออายุ)	๖๗/๑๙ (๘)	ไม่เกิน ๒ ปี	ไม่เกิน ๘๐,๐๐๐ บาท	๘
๑๕	๔๕	ความผิดฐานผู้ประจำหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีสิทธิทำการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ	๑๐๘ (๑)	-	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	๒

ลำดับ	มาตรา ความผิด	ฐานความผิด	มาตรา โทษ	อัตราโทษ		จำนวน (คดี)
				จำคุก	ปรับ	
๑๖	๔๙	ความผิดฐานผู้ประจําหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ	๑๐๘ (๒)	-	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	๒
๑๗	๕๓ วรรคหนึ่ง	ความผิดฐานจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน โดยไม่ได้รับอนุญาต	๑๐๙	ไม่เกิน ๑๐ ปี	ไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๑
๑๘	๕๓ วรรคสอง	ความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดในใบอนุญาตจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน	๖๗/๒๐	-	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	๒
๑๙	๖๔/๑๐	ความผิดฐานเป็นผู้จดทะเบียนเจ้าของ ผู้ครอบครองอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ประจําหน้าที่ หน่วยซ่อม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ หรือผู้ดำเนินการสนามบิน ไม่แจ้งและจัดทำรายงานเบื้องต้นเกี่ยวกับอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์	๑๑๔	-	ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท	๓
๒๐	๖๔/๑๑	ความผิดฐานกระทำการใดต่ออากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน หรือสิ่งทีอากาศยานนั้นบรรทุกมา เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น	๑๑๕ (๑)	ไม่เกิน ๑ ปี	ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท	๑
๒๑	๕๐/๒๔ วรรคสอง	ความผิดฐานผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการค้นหรือการตรวจค้น	๑๐๘/๔		ตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท	๑